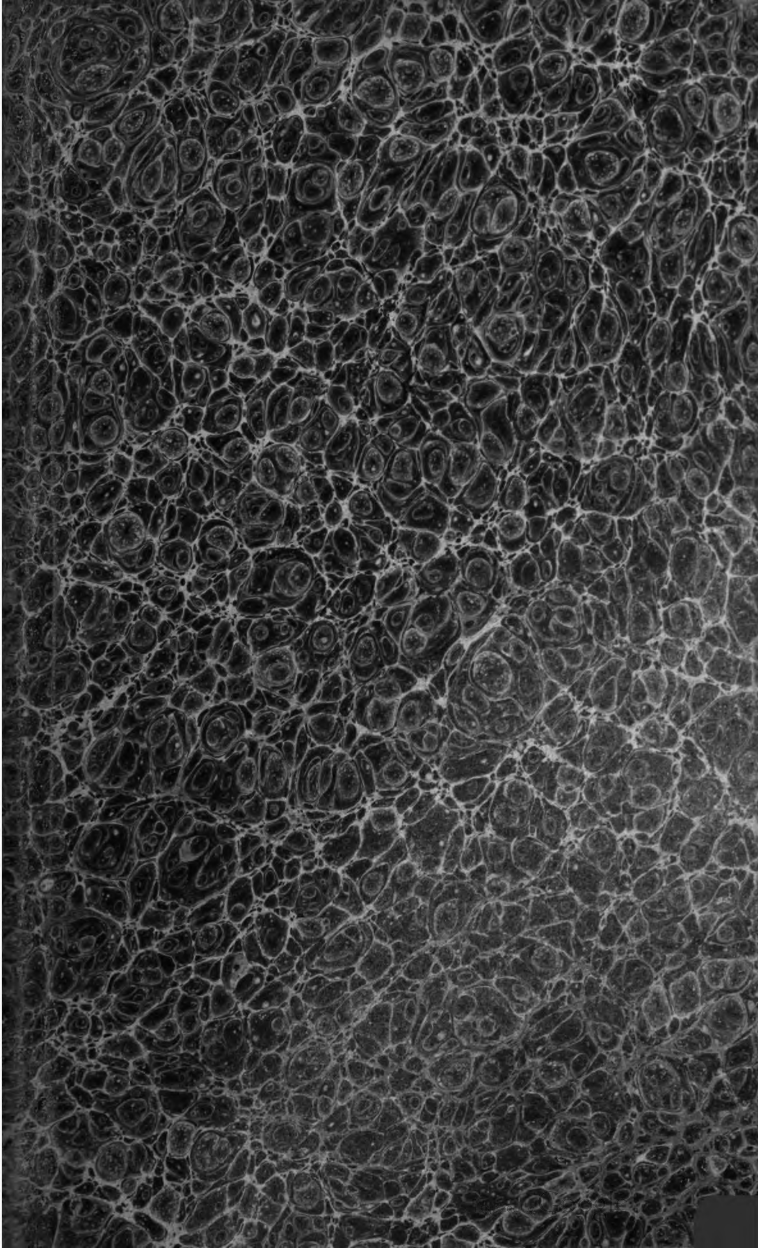








De la vente [illegible]

1737

ADALLAS
CONINCK
VAN
THRACIEN
OFTE
DE STANTVASTIGE
OLYMPIE
BLEY-EYNDEND
TREURSPEL.
Door U. F. SWARTSEN.



TOT MECHELEN,
By LAURENTIUS VANDER ELTS 1728.

Met Approbatie,

VERTHOONDERS.

ADALLAS *Koninck van Thracien.*

OLYMPIE *Princesse van Thracien Suster van Adallas.*

ARIOBARZANE *Prince van Armenien minnaer van Olympie onder den naem van Ariamene.*

NICOCLES	Raeden ende Edel-lieden.
LIMARDES	
URMANDES	
TELEMACHUS	
SOSIAS	
IRISMENE	

EURILAS *Voester-heer van Olympie.*

Gesanten.

Borghers van Byzance.



AEN DE
RYM-KONST-MINNENDE
OVERHEYDT
Der Reden-rycke Gilde van S. JAN geseyt de
PEOEN binnen MECHELEN

DE SEER EDELE
WEL-ACHTBAERE
HEEREN.

M'her JAN ô DONNOGHUE *Heere van Niel, Geldorp, &c. Raedt in Syne Keyser-en Konincklycke Majesteyts Grooten Raede &c. Hooftman.*

Jonr. JOSEPH HENDRICK VAN KERRENBROECK *&c. Overdeken.*

Jonr. KAREL RUDOLPH MICHIEL VAN ERP, *Heere van Mingelfruyt, Raestingh &c. Overdeken.*

Jonr. THEODOOR DE JONGHE, *Heere van Duwaerde &c. Raedt in Syne Majesteyts Provincialen Raede in Vlaenderen, Overdeken.*

Jonr. KAREL FRANCIS DE PARTZ, *Heere van Grisperre &c. Overdeken.*

Seer Edele Heeren.



HEt is U. EE. bekent dat ick dit Treurspel op U.EE. yverige aenwackeringe ter vlught op het papier gestelt ende gemaeckt hebbe naer de bequaemheydt der tegenwoordighe Gilde Broeders om

van

van hun lieden verthoont te worden ſonder meyninge van het door den druck gemeyn te maecken, ende dat het alſdus goedt-gekeurt ſynde ſyne vyanden gevonden heeft die het ſonder reden getracht hebben te beletten, waerom ick genoodtſaeckt ben geweeſt het ſelve alſoo ongeſchaeft op de pers te brengen, op dat, den druck met het goedt gekeurt geſchrift over-een-komende, aen een yder ſoude blycken dat wy noyt het voornemen gehad en hebben van iedt onbehoorlycks op het Thoneel te brengen. Deſe aenmerkinge doet my de vreypoſtigheydt gebruycken van dit myn gedicht tuſſchen myne daegelyckſche beſigheydt op weynige dagen gemaeckt U. EE. op te draegen, te meer om dat myn ooghwit is U. EE. te gehoorſaemen, geenen lof van dit myn werck verwachtende als de eer van U. EE. het ſelve opgeoffert te hebben, en my te mogen ſchryven.

Seer Edele ende Wel-achtbaere Heeren

U. EE. Ootmoedigen Dienaer

U. F. SWARTSEN.



CORT BEGRYP.

ADallas *Koninck van* Thracien *met eene rampzaelige genegentheydt verlieft op syne Suster* Olympie *wilt de selve ten Houwelyck dwingen : waerom sy des nachts met een Schip in zee de vlught nemt, met voornemen sigh te begeven in 't Hof van den Koninck van* Lybien *haeren Oom, maer Schip-braeck lydende wort met haer gevolgh aen een kleyn Eylant aengespoelt, daer sy* Ariobarzane *Sone van den Koninck van* Armenien *bynaer verdroncken te hulpe komt, ende met den selven eene eerbaere vrindschap aengaet. Naer wynige daegen in dese eensaeme plaetse by gebreck van noot-druft eene sekere doodt verwachtende, komt* Adallas (*die om* Olympie *te vervolgen met weynigh volck in Zee gesteken was ende syn Ryck verlaeten hadde*) *met een vyandlyck Schip strydende op 't selve eylandt gevlught, ende wort van* Ariobarzane *schoon onbekent, tegen syne vyanden beschermt, ende van de doodt verlost. Voor dit weldaet wort hy onder den naem van* Ariamene *met de Princesse* Olympie, *ende haer gevolgh in het Koninklyck Schip ontfangen maer den minne-neydigen Koninck syne Suster gekent hebbende wort met dusdaenigen haet ontsteken op* Ariobarzane *dat hy hem aen 't Eylant* Cyprus *uyt syn Schip dryft, ende op levens straffe syn Landt ende het gesicht van* Olympie *verbiedt: den verliefden Prince niet tegenstaende dit verbodt*

bodt treckt recht naer 't Koninck-ryck van Thracien, *het welcke hy overrompelt vindende doorde Wapenen van* Merodate *Koninck van* Taurica *vervoeght sigh met de Bevel-hebbers van de* Thraciers, *ende door syne groote kloeckmoedigheyt, en wys beleyt tot Opper-velt-heer vercoren synde bevreydt het Ryck van den geheelen onderganck.* Adallas *ondertusschen door onpasselyckheyt op de zee soo lange opgehauden synde keert met* Olympie *weder in syn Ryck, ende doet* Ariobarzane *om dat hy tegen syn verbodt in syn Landt gekomen was (schoon hy hem syn leven en syn Croon bewaert had) in den Kercker werpen met voornemen van hem te doen sterven naer dat hy* Merodate *saude overwonnen hebben, treckt tegen den selven te velt, maer wort self overwonnen, ende gevangen genomen. De* Thraciers *door dit verlies ontstelt, verlossen op het aenmaenen van* Olympie Ariobarzane *uyt den Kercker, en geven hem weder het opperste bevel, hy treckt op het versoeck van* Olympie Merodate *tegen, windt den slagh, doodt* Merodate *met syn eygen handt, verlost den Koninck uyt de Gevangenisse ende verkryght door voorsichtige voorwaerde de Princesse* Olympie *tot syne Bruyt.*

De dry eeste Bedryven syn binnen *Byzance* Hooftstadt van *Thracien*, ende het vierde Bedryf ontrent ende in het Stedeken *Tenese*.

ADALLAS
CONINK VAN THRACIEN
OFTE
De ſtantvaſtige Olympie
BLEY-EYNDEND' TREURSPEL.



EERSTE BEDRYF
EERSTE UYTCOMSTE.
Adallas, *Raeden*, *Hovelingen*, *en Borghers van Byzance*.



DAt onſen Coninck lev' tot ſpyt van *Merodate*,
Lanck leve *Adallas* voor ſyn trauwe onderſaten.

ADALLAS.

Cloeck aen, myn Byzantiers, volhert in uwen moedt:
Ick ſal u byſtaen tot myn laetſte druppel bloedt.
'k Herken gelyck ick moet dees uw' genegentheden,
Ick ſal u voorgaen en den vyandt tegentreden:
Ick ſtell' myn hoop op U. *Byzances* Borgery,
Gy hebt alleen geſtutt des vyandts raſerny
Ick ſweir by 't Godendom dat ick uw' trauw ſal loonen,
En dat ick in de ſtraf van d'ontrauw ſal bethoonen
Wat dat een Stadt verdient die haeren Heer verraedt
En die uyt ſmaet oft vrees den vyandt binnen laet.

HURMANDES.

Veel Steden ſyn door vrees en onmacht 't ſaem verloren
Dies ſal den Vorſt ſich aen d'onnooſele niet ſtooren.
Is hier en daer een ſlot gegeven by verdragh
't Moet ſeker volgen dat men niet behouden magh.

Will' u meer tot genaed' als tot den straf bereyden.

ADALLAS.

'k Sal weten 't schuldigh van 't onnoosel t' onderscheyden.
Myn Vrienden, volgh my, dat sich ieder nedersett'
Op dat uw' onderwys myn doeve sinnen wett'.
Nicocles, maeckt my condt den staet van myne saecken

NICOCLES.

Helddadigh Vorst, ick sal u alles kenbaer maecken:
Naer dat syn Majestyt vertrock van dese Stadt
En dat hy het bestier syns Rycks verlaeten had
Wiert dit terstondt bekent door alle syne Staeten,
En stracx geweten van den Coninck *Merodate*;
Die dacht op syne vraeck met die gelegentheyt:
Hy trock syn Heyr by een met d'aldergrootste vleyt
En wirp sich onverwacht in syn verloren Landen
Wiens volckeren seer licht ons cleyn besettingh banden,
Oft doodt-sloegen, soo dat hy weder meester bleef
Van al het Landt daer hem syn Majestyt uytdreef.
Hier mede niet vernoeght, voert voorder syne vraecke
En treckt uw' Landen in met branden en met blaecken
Neer-slaende alles dat hy in de wapens siet
En streelende all' die herkennen syn gebiedt,
Dees staetcund' wint hem stracx veel Steden ende vleckē
Eer 't *Eurumede* weet oft hem can tegen trecken.
Dien Velt-Heer die gy liet 't gebiet van uwen Staet,
Doet alles wat hy can met vleyt en wysen raedt
En ruckt een Heyr by een van twintigh duysent mannen:
En op dat *Merodaet* niet voorder aen sou spannen
Biedt hem den slagh aen, doch te licht, en onbedacht:
Ons Leger wordt vernielt, en g'heel te niet gebraght.
Den strydt is vreedt en langh, maer naer 't herneckigh stryden
Kan *Eurumede* sich nauw door de vlucht bevreyden
Met duysent Ruyters; al het voet-volck wort gevelt,
En all' ons Steden voor den Vyandt bloot gestelt
Den Vorst van *Taurita* naer desen grooten zegen
Wint Stadt voor Stadt, en al die syne macht staen tegen
Doet hy op 't aldervreetst door 't scherp van 't sweerdt vergaen
Soo dat noch slot, noch Stadt hem meer dert tegenstaen.

Hy

Hy treckt hooghmoedigh voorts, en laet sich Coninck noemen
Van 't Ryck van *Thracien*, men hoort syn Vrienden roemen
Dat hy is afgedaelt van 't aude Coninckx bloedt:
Dat, mits den Coninck ons in't minst geen bystandt doet
Maer heeft syn Ryck om syne geyle min verlaeten
Die hem vernietight en van ieder een doet haeten,
Het meer als dolheyt is sich doodt te laeten slaen
Voor eenen Coninck die ons niet meer by wil staen,
Dat *Merodate* ons voor altydt can beschermen.
Op desen roep werpt sich een ieder in syn ermen:
Daer synder weynige die blyven in hun plicht;
Maer onder dies dat *Eurimede* Mannen licht
En sigh verstercki ontrent de mueren van *Byzance*
Die hy voorsien doet, en van alle cant beschanssen,
Vloeyt hem van't g'heele Ryck veel volck van aensien by
Bereyd te sterven voor *Adallas* heerschappy.
Syn Leger groeyt en wort soo sterck in corte daegen
Dat hy in staet is om de cans noch eens te waegen
Maer gantsch den Cryghsraedt met eenpaerelyck verdragh
Besluyt dat men niet licht moet comen tot den slagh;
Nochtans alsoo men moet des vyandts winst beletten
Comt *Eurimede* sich voor synen doortocht setten
En wort eer hy het weet gewickelt in den strydt,
Die hy verliest, en wort met een syn leven quyt.
Den slagh scheen tweemael voor ons zyd' geheel gewonnen
Wanneer de *Thraciers* met nieuwen moet begonnen
Geleydt door hunnen Vorst, die door ons benden drongh
En 't rodt van *Eurumeed'* soo onverwacht besprongh
Dat hy hem, schoon omringht van die hy 't meest betrauwde,
Syn overwinnend stael dweers door het lichaem dauwde.
Den romp zeegh in het zandt van synen geest onbloot
En al den moet sonck op't gerucht van dese doodt.
Daer was geen Velt-heer meer die syne plaets bekleede,
En mits sy sonder Hooft alleen uyt wanhoop streden
Begaf het grootsten deel sich aenstonts op de vlucht.

Dien droeven slagh maeckt ons voor het verlies beducht
Van uwen g'heelen Staet, niet heeft den vyandt tegen
Als dese Stadt, en 't Landt in dit beworp gelegen.
En seker, Heer, het was met uwe Croon gedaen
Ten waer een jongen Heldt ons hadde by gestaen.

ADALLAS.

Hoe kan den wapen Godt sigh met myn vyandt voegen
Verliefden Mavors, die vrouw Venus want vernoegen
Verlaet gy eenen Prins die uwe gangen gaet
Als hy om syn Vrindin 't bestier syns Ryckx verlaet?
Liet gy den Oorlog niet om Venus te behaegen?
En strafte gy my die was gedwongen naer te jaegen
't Vernoegen van myn ziel die myne min ontvlucht?
Ick ded' uyt noot 't gen' gy gedaen hebt uyt genucht
't Gen' Mavors deed sal al de Goden niet behagen
De Min die 't al bestiert sal sig van hem beklagen
En sal *Jupyn* die *Juno* mint syn tegen my?
Vertel my voorts den staet van myne Eerschappy.

LIMARDES,

Een vremdeling die nam belangh in uwe saecken
Als hy ons volck sich tot den Crygh bereyt sagh maeckē.
Hy trock met ons te Velt, eerst sonder eenigh Ampt,
Maer had in corten tydt soo menighmael gecampt
In d'een en 't ander Rot daer hy sich by vervoeghde
Dat hy de Overheydt des Legers vergenoeghde,
En deed verwondert staen door syn beleydt en raedt;
Waerom hem *Eurumeed* eerst de bestieringh laet
Van duysent Ruyters: met dit volck aen hem bevolen
Deed' hy ter vlucht, oft somtyts in een cant verholen
Den Vyandt soo veel quaet dat hy noynt weder quam
Ten sy belâen met roof die hy voor cryghs-buyt nam
Hy doode somtyts, namp gevangen, en deed' vlieden
Veel grooter benden als den hoop die hy gebiede.
In cort hy wiert soo seer vermaert door ieders stem,
Dat *Eurimmeed* hem gaf de eerste plaets naer hem.
Dit was ten tyde van ons laetste droevigh stryden.
Hy was door 's Velt-heers last een doortocht gaen be-
vryden
Daer hy de Vyanden soo ganschelyck versloegh,
Dat hy acht duysent Mans soo doode als verjoegh,

Soo

Soo dat, waer't niet gemist van *Eurimedes* zyde,
Daer hoop was van ons Ryck geheelyck te bevryden
En *Merodates* Heyr te dryven uyt het Velt.
Maer op dees tydingh weeck dien cloecken voor 't ge-
welt
Ontrent een stondt van hier, om dese Stadt te decken
En om in tydt van noodt daer voorraet uyt te trecken.
Hy lockt den overschot van den verloren slagh
Begraeft sich en ontfanght het opperste gesagh,
En schoon daer waeren die met meerder schyn van reden
Staen kosten naer dees Eer, een ieder is te vreden
En geeft gewillighlyck sigh onder syn gebiedt.
De staetsucht haut sich stil daer sy geen voordeel siet;
Des vyandts moedigh heyr komt onder dies getogen
Voor ons begravingh, doch kan met syn groot vermogen
Den stauten vremdelinck niet deiren in syn gracht
Die hem by nachten quelt en 't groot getal veracht,
Hy stut syn Zegen-prael, maer dit en kan niet dueren
Dus sluyt hy wysselyck sich binnen dese mueren,
Voorsiet de Stadt van all's, en waght den Vyandt af:
Die niet en draelde maer sich voor ons Vest begaf.
Hier heeftmen konnen sien wat dat een Man kan winnen
Die niet ter handt treckt als met wel beraede sinnen
Daer gingh geen dagh voor by dat hy niet iet bedreef;
Dan door een uytval daer hy overwinnaer bleef
En doode duysende, dan met seer wynigh kielen
Des vyandts oorloghs Vloot te krencken, te vernielen:
Dêes daedt die is't alleen die u de Croon behaudt,
Hier door is vyandts moet en oock syn macht verflauwt.
Want mits ons het belet ter Zee was wegh-genomen
Syn langhs den *Bosphorus* ons benden afgekomen
Door *Eurimedes* last in *Tinien* gelicht
En in *Colonien*, de Vlôot in het gesicht
Van *Merodaet* verbrant doet hem syn Leger lichten.
Ons hooft die oordeelt oock dat hem syn eer verplichte
Te trecken uyt de Stadt; hy haut met wynigh volck
Den Vyandt in de oogh, die als een swanger wolck
De plaetsen dryght die sich van onse zeyd noch hauwen,
Maer weet seer wysselyck het open Velt te schauwen
Te swack om tegen soo een machtigh heyr te slaen;

En handt den vyandt soo een gansche maendt langh gaen.
Op welcken tydt het machtigh heyr van *Merodate*
Wel twintigh duysent mans heeft in het Velt gelaeten:
Soo dat hy seer verslapt, vol wanhoop, en vol speyt
Syn hoop verlieft door het verliesen van den tydt.
Soo staen uw' saecken, Heer, 't is heden soo gelegen,
Uw' Velt-heer had geen macht tot een volkomen Zegen.
Hy kon geen talryck heyr verdryven uyt het Veldt,
Maer heeft uw' staet gered' den moet uws volck herstelt
Soo dat gy door de macht die ons stracx by sal wesen
Lanckxt de bevryde Zee, niet meer en hebt te vreesen.
Soo eenen heldt verdient een ongemeynen loon
Aen wie gy schuldigh syt 't behaudt van Uwe Croon.

ADALLAS.

Gy seght my van dien man seer wonderlycke dingen
Die myn herkennend' hert tot in den gront doordringen:
Maer 'k ben verwondert dat men synen naem verswygt
'T ghen' myn vermoeden met een vreede uytkomst dryght:
Daer is my heden eene maer door d'oor gevlogen
En 'k bid' de Goden dat het doch mach syn gelogen.
Dus melt my synen naem

NICOCLES

Soo lanck hy geen gebiedt
Van groot belangh en hadt wist niemant hoe hy hiet
Maer 't sedert hoort men hem *Ariamene* noemen.

ADALLAS.

Ariamene! Die ick tot de doodt moet doemen!
Ariamene! My is eens een man ontmoet
Van dien naem, die soo 't den selven wesen moet,
Die voor my het gebiedt myns Legers heeft genomen
Kan my geen ongeluck ter weirelt overkomen
Soo groot als dit. Ah! wat een overvreet geval!
Maer ben ick seker dat 't den selven wesen sal?
Bedaer u myn gemoet. Dat ieder sich vertreecke
Nicocles volgh my dat ick u myn wil ontdecke
O straffe *Olympie* wat baert u min my smert!
Wat stoockt gy onrust in dit ongeneesbaer hert.

Binnen

TWEE-

TWEEDE UYTCOMST.

OLYMPIE, EURILAS.

OLYMPIE.

SAud't waer syn, *Eurilas*, dat *Ariobarzane*
Ons nieuwe oorsaeck brenght van suchten en van tranen?
Den Velt-heer die den staet myns Broeders heeft geredt,
En *Merodate* een volcomen winst beledt
Is, soo men ons verhaelt genaemt *Ariamene*.
Ach waer hy liever noynt voor myn gesicht verschenen
Als dat hy om myn min sich in den dienst begeef
Van die niet als de doodt tot syn vergeldingh heeft.

EURILAS.

Ick heb dien Velt-heer als Mevrauw soo hooren noemen.
Maer schoon hy 't selve was, sal hem den Coninck doemen
Ter slagh-banck, daer hy ons bewaert heeft in den noodt?

OLYMPIE.

Hy swoer 't hem als hy hem bevreydt had van de doodt,
Nu hy syn Landt beschermt sal hy hem willen spaeren?

EURILAS.

Laet geen gesochte vrees u buyten tydt vervaeren,
Het is onmogelyck dat hy het wesen can,

OLYMPIE.

De groote dapperheyt geeft my daer condschap van.
Wie can het anders syn die met syn eygen Degen
Op soo een machtigh Heyr den segen heeft verkregen
Als mynen weirden Prins? waer isser eenigh Man
Die sonder min gesteyft soo groote daden can?
g'Hebt hem op d'eylandt voor myn liefde weten stryden
Als syn cloeckmoedigheyt den Coninck quam bevreyden
Van d'uytterste gevaer, schoon flauw, moed, ongedaen
Kon hy een grooten hoop van Krygers tegenstaen.
O Goden! daer en is geen twyffel aen te stellen
Geen ander Kryghsman kan den Vyandt nedervellen
De Stadt beschermen, en met ridderlyck beleydt
Den staet bewaeren die om eer oft loon maer strydt.

Getrauwen Voefter-heer 'k heb uwen raedt van noode
Daer dient met alle vlydt aen mynen Prins ontboden
Dat hy sigh geensints aen myn Broeders gunst betrauw,
Dat hy op myn versoeck sigh uyt syn handen hauw.
Maeck, wat ick bidden magh, dat hy sigh niet verthoone,
Want mits hy my bemint kan hem geen daedt verschoonen.
Sorg dat in stilte dees myn meyningh word bestelt.

EURILAS.

Mevrouw dit is te laet, den Coninck treckt te velt
Met negen duysend Mans gaet hy den Velt-heer tegen
Op een besteinde plaets een uur van hier gelegen
Mits hy dry mylen van dees Stadt gelegert light.
Ick wort bespiedt, en magh niet wycken van myn plicht.
Hy gaet ons Leger met dees versche hulp verstercken
Om met gelycke macht op s' vyants macht te wercken
Bann' dese bange vrees, syn daden syn te schoon.
Soo niet, hy seght syn naem, men doodt geen Coninckx Soon.

OLYMPIE.

Ach vley my niet, ick weet *Adallas* volght geen reden:
Al dat hem hindert om met my in echt te treden
Sal hy niet spaeren, soo hy voor de Goden swôor.
Hart nootlot, wat brenght gy my vreede tochten voor!
Vervloeckte liefde, van den Coninck, van myn Broeder,
Die my altyt moest syn voor voorstant en tot hoeder,
Is tot myn oneer uyt, en verght my tot een saeck
Die s'menschen haet verweckt en aller Goden vraeck.
Sal ick met bloedtschand myn doorluchtigh huys besmetten?
Sal ick gedoodt sien die dit eenmael kon beletten
Moet ick een deughtsaem Prins myn wederliefde weirt
Om dat hy my bemint sien vreesen Broeders sweirt?
Waer sal ick eyndelyck myn suchten henen wenden?
Eer dat myn vrey gemoet 't gebiet der liefde kende,
Eer dat myn trauwen Prins myn hert door liefde wonn
Had ick maer eene zyd' lancx waer ick vreesen kon'
Maer nu ick door de min noodtwendigh ben verbonden
Heb ick van alle kant gevaer en vrees gevonden?
Ick vrees hem die ick haet, ick vrees voor die my mint

Ick

Ick ben myn vyants slaef, ick derve mynen Vriendt.
Maer: 'k hoor des Coninckx stem, hy komt dees plaets
te naederen.

EURILAS

Hy's daer.

DERDE UYTCOMST.

ADALLAS

O Lympie, ons Troupen die vergaderen
Ick treck naer desen dagh den Vyant te gemoet
Versekert van myn winst soo gy my hopen doedt.
Dat myn getrauwe min uw' weermin sal verwerven;
Hebt gy een Susters hert gy weet dat ick moet sterven
Soo gy hertneckigh blyft gy syt myn deel, gy siet
Dat ick om uwen't wil myn Ryck myn Staet verliet
'T geen door uw' vreede vlucht ten deele is verloren.

OLYMPIE

Leert hier uyt dat uw' min de Goden kan verstooren,
En dat uw' geylen brandt doet vreesen grooter straf,

ADALLAS

Gy hebt myn hert bekoort, ick min u tot in 't graf.

OLYMPIE

'K min u als Suster, wilt my als een Broeder minnen.
Het is een laster-stuck keert elders uwe sinnen.

ADALLAS.

Mevrauw, 'k heb u verstaen, 't is om dat uwen sin
Is ingenomen door een nieuw' gequeeckte min.
'T beletsel moet van kant. Ick ben in groot verlangen
Oft dat u minnaer, die soo licht u wist te vangen
In 't klyne Eylandt daer hy my het leven gaf
Soo dwaes sal syn van niet te vreesen myne straf.
Myn Veltheer die men roemt, noemt-men *Ariamene*
Hy wacht my met syn heyr 'k treck morgen derwaerts
henen
En soo 't den selven is die ick myn Landt verboodt
Syn vonnis is gevelt, ick sweir hem syne doodt.

OLYMPIE

'T is niet geloovelyck, dat, die gy 't onrecht bande
Op soo een korten tydt berycken kan uw' Landen,
Uw' vyandt tegenstaen, bevreyden uwen staet.

Maer,

Maer, ſchoon 't ſoo was, verdient hy ſtraf voor ſoo een daedt.

ADALLAS.

Ick hoor gy pleyt voor hem 't gemoet en kan niet liegen.

OLYMPIE.

Ick ſorgh voor uwe eer, en laet u niet bedriegen.
Een Vorſt die 't goet doen ſtraft wort over al gehaet,

ADALLAS.

Wat goet dat hy my doet, die u mint, doet my quaet.

OLYMPIE.

Een ander buyten u kan my met eer beminnen.
Gy, gy alleen doet quaet.

ADALLAS.

Gy, die met dwanck myn ſinnen
Getrocken hebt tot u, die my beminnen doet
Die door u ſchoonheydt myn oprechte liefde voed
Syt daer de oorſaeck van mits gy my hebt gedwongen.
Sien ick u gaven niet? Hoor ick niet alle tongen
Verkonden uwen lof? Die u kent, hoort, en ſiet
En die u niet en mint verdient het leven niet:
't Is geenſints wonder dat uw' wonderlycke zeden
't Gemoet eens jongelinghs op u vervallen deden
Maer 't is een ſmaet voor my, dat daer gy my veracht
Dien onbekenden ſonder afkomſt, ſtaet, oft macht
Voor my ſtelt, liefkoeſt, en met wedermin wilt loonen.

OLYMPIE.

Waer mede, Heer, kont gy die wedermin betoonen?
Zelfs dat hy my bemint, en heeft in 't minſt geen ſchyn.

ADALLAS

Mits ick u min kan ick niet licht bedrogen ſyn:
Soo uw' hertneckigh hert niet elders waer verbonden
Ick had van overlanck baet voor myn quaet gevonden:
Daer is geen reden dat gy myne trauw' veracht,
Als dat uw' minſieck hert een ander trauw verwacht.

OLYMPIE

Ah ſoeckt geen nieuwe ſtof om my te blyven quellen;
Daer is geen man op d'aerd die 'k niet voor u ſau ſtellen
Indien 't geen ſchelmſtuk waer, daer gy my toe verſoeckt
Uw' voorſtel wort van my en ieder een vervloeckt.
Laet ons der Goden vraeck, en s'menſchen vloeck niet wenſchen.

ADAL-

ADALLAS

En stoort u geensints aen het seggen van de menschen;
Gy syt van opspraeck vrey, ick dwingh u tot de trauw.
En heeft *Jupyn* niet zelf syn Suster tot syn Vrauw?
Die vrey geboren is, is vrey van alle wetten

OLYMPIE

Die zelfs de wetten geeft mach sigh het minst besmetten
In 't overtreden van het alderkleynste deel.

ADALLAS

Een wettigh Opperheer die blyft in syn geheel
Om als 't hem lust een wet te maecken oft te breken.

OLYMPIE

Een dwingelandt die van de Goden is geweken
Maeckt licht naer synen lust een wet die ider laeckt.
Ontaert niet van uw' stam, eer u de straf genaeckt,

ADALLAS

Gy seght my wonder veel, uw' tongh geeft scherpe slaegē
Maer d'eynde, soo men seght, dat sal den last eens
draegen.
Het is een staele wet ick staen u nimmer af:
Alsoo ick sonder u moet daelen in het graf.
Wilt in der Goden naem u tot myn gunst beraeden.
'K sal u noch korten tydt met diensten overlaeden
U dienen als een slaef en nederigen knecht
Doch soo ick niet en winn', ick dien my van myn recht.
Olympie vaert wel; sy laet weer traenen leken
O wanhoop! ick vertreck sy doet my 't herte breken.

Binnen

OLYMPIE

Daer is dan geenen troost voor my als in de doodt?
Sterf, Sterf, *Olympie* van alle hulp ontbloot
Eer u de schand genaeckt.

EURILAS

Mevrauw wil u bedaeren
Gy syt noch grooter ramp en onwêer doorgevaeren:
Uw' droefhyt, uw' geween heeft 'sKoninckx hert onstelt,
Hy vreest uw' wanhôop, dus en vrees voor geen gewelt.

OLYMPIE

'K vrees seker het gewelt, daer het gewelt soo naer is,
Mits 't leven van den Prins die my mint, in gevaer is:

Aria-

Ariamene sterft, soo gy geen hulp en wyst
Treed met my in den tuyn daer dient met ernst bepeyst
Een aenslagh uytgesocht om desen slagh te meyden
Te bergen desen heldt die onsen staet bevreyden.
Soud' daer geen middel syn om hem bericht te doen
Van s' Coninckx vreet besluyt? Ah helpt my wilt u
spoen
Den noodt lydt geen verdragh.

EURILAS.

Vermits gy syt gevangen
En ick geen macht heb om iet wichtighs aen te vangen
Soo wel bespied als gy, wat kander syn gedaen?
Alsoo ick geenen voet uyt dit uw' Hof magh gaen.
Want onder scheyn van eer syn wy van alle kanten
Versekert en bewaert met hoopen van trawanten.
Al waer wy syn in wacht, gy laet niet eenen sucht
Ten sy in desen hof, in dese open lucht
Oft gy wort afgehoort. Wilt gy dat ick my waege
En dat ick in persoon uw' Prins de tydingh draege
Myn af syn wort gemerckt.

OLYMPIE.

Getrauwen Oorloghshelt
Wat wacht gy slechten loon al hebt g'ons saeck herstelt

EURILAS.

Haudt uwe klachten in daer roert iet in dees blaederen

OLYMPIE.

Daer recht sigh iemant op.

EURILAS.

Wie dert de plaetse naerderen
Daer sigh Mevrauw onthaut?

VIERDE UYTCOMST.

ARIAMENE.

Sacht *Eurilas.*

EURILAS.

Blyv' staen.

ARIAMENE.

Ben ick u niet bekent?

OLYMPIE.

'T is *Ariobarzaen.*

ARIA-

ARIAMENE.

Jae jae Princes ick bent.

OLYMPIE.

Ah Prins gy syt verloren
Hoe dert gy dit bestaen ? Laet uwe stem niet hooren.
Is 't droom oft spookery

ARIAMENE.

Mevrauw vreest geen gevaer,
Voor die oprecht bemint is niet ter weirelt swaer,
Gy draeght myn hert te pandt, 'k heb u met dwangh verlaeten
'k Heb tegen uw' verbodt behouden uwe staeten
'k Kom' tegen uw' verbodt u sien, en bied u aen
Een leven dat altydt tot uwen dienst sal staen.

OLYMPIE.

Uw' leven is my weirt, jae soo weirt als myn eygen.
Hier om vrees ick met recht de plaegen die u dreygen.
Ick schrick, ick beef van anghst, vlucht Prins oft gy syt doodt

EURILAS.

Mevrauw, die sy gestilt, daer is in't minst geen noodt.
Ick sal een wackere oogh op al dees paden hauwen
Will' ondertusschen byd' uw' opset t' saem ontvauwen.

OLYMPIE.

Beklaegelycken Heldt, wat is uw voorworp dan ?

ARIAMENE.

Te vraegen oft myn sweirdt u voorder dienen kan.

OLYMPIE.

't Is onvergeldelyck het gen' gy hebt bedreven ;
Maer gy verwacht voor loon het eynde van uw leven.
Die u voor s' levens gift den streeck syns landts verboodt
Heeft voor't behaudt syns landts niet anders als de doodt.
Dies bid ick u ô Prins.

ARIAMENE.

Bid niet maer wilt gebieden.

OLYMPIE.

Dat gy de boosheyt van myn Broeder sult ontvlieden.

ARIAMENE.

En my stell' in't gevaer van nimmer u te sien?

OLYM.

OLYMPIE.

In dien 't den Hemel will', soo moet het soo geschien.

ARIAMENE.

Neen, neen *Olympie* all' myn demoedigheden
Syn niet bequaem dat ick u laet by desen vreeden
Ick vlucht op uw' gebodt, indien gy vliedt met my.
Gedoogh dat ick u treck uyt uwe slaverny

OLYMPIE.

Ick met u vluchten? Dit waer van myn plicht geweken.

ARIAMENE.

Gy vlucht een dwingelandt, wie sal dit tegenspreken
Gy volght een wettigh Prins die u ter eer versoeckt
Gy vlucht een schelmstuck gansch de weirelt door vervloeckt.

OLYMPIE.

Al dat gy seght is waer, maer schoon ick't kost gedoogē,
De vlucht wort my belet, 't is buyten u vermogen
't Zedert myn laeste vlucht ben ick te seer beklemt.

ARIAMENE.

Daer 's niet onmogelyck soo gy 't maer toe en stemt.
Soo gy u dier belangh aen my wilt overgeven,
Wat kan my hinder doen wat kan my tegenstreven!
Bestierster van myn hert 'k besweir u by de min
Die al de krachten van myn ziel heeft in bewin
Laet ons de dwingelandy uws Broders, 't saem ontloopen.

OLYMPIE.

Rys *Ariobarzaen*: gy moet dit nimmer hopen
Is't dat gy my bemint vliet uyt dit vreet gebiet.

ARIAMENE.

Daer gy u eer waeght, geve ick om myn leven niet.

OLYMPIE.

Daer 's geen gevaer van eer, voor die niet vreest te sterven

ARIAMENE.

En sal ick vlieden daer gy wilt het leven derven?
Neen neen Mevrauw geen vlught, 'k sal volgen myn geval
En sien oft 's Coninckx luym misschien verkeeren sal.
'k Vertreck met u verlof van daer ick ben gekomen.

EURILAS.

Vorstin, den Prins die heeft het besten voorgenomen
Soo 't my geoorloft is te raeden soo ick sie.

Gy

Gy vreest ontydelyck het quaet, en vlucht het goet
De saeck gelyckse light geeft my meer hoop als vreese:
Den Coninck, soo men vreest, kan wel ondanckbaer wesen,
Maer sal het leven van een Prins noyt randen aen
In wiens vermogen staet en leven heeft gestaen

OLYMPIE

Laet ons dan op syn woordt, d'eynd van 't geval verwachten

ARIAMENE

Alsoo gy niet en wilt verand'ren van gedachten
Stell' uwe vrees ter zy, en laet my in myn plicht.
'T betaemt niet dat myn moet voor uwen Broeder swicht
Ick ben in schyn van slaef in dit uw Hof gekomen
My dient met omsicht weer den selven wegh genomen
Daer my het Leger wacht, dat my voor hooft erkent
En sich op myn Gebodt naer alle kanten wendt
'K heb door uw' min versterckt uw staet begonst te rechte
'K gaen tot uw voordere hulp de vyanden bevechten,
En doen *Adallas* sien hoe dat een Koninckx Soon
Die hem het leven gaf, oock geeft syn Staet en Croon.

OLYMPIE.

Gaet in der Goden naem, maer wilt ons min noyt melde
Gelaet u dat gy noyt uw hert op my en stelde,
'K sal van gelycken doen; tot dat den tydt ons leert
En door des hemels gunst den druck in vreught verkeert.

EURILAS.

Heer, soo gy langer wacht men sal u 't samen mercken.

OLYMPIE.

Vaer wel myn Prins, schep moet, en laet de Goden wercken.

ARIAMENE.

Vaert wel Mevrauw dat uw' *Adallas* noyt verwinn'.

OLYMPIE.

Vaert wel, myn Prins, vaert wel, peyst dat ick u bemin.

ARIAMENE.

Nu kan geen droefheyt myne sinnen meer beroeren
Nu ben ick eerst bequaem om alles uyt te voeren
Schoon *Merodate* sich van all' syn krachten dient
Hy is onwinbaer die *Olympie* bemint.

TWEE-

TWEEDE BEDRYF

EERSTE UYTKOMST.

Adallas, Raeden, Hovelingen.

ADALLAS.

Pilaren van myn Ryck; beschermers van myn Staten
Die my behauden hebt het gen' ick had verlaeten
door myn vreedt noodtlot, die myn vyandt hebt gestut
En 't gansche Thracien van synen val beschut
Helpt my beschermen dat my over is gebleven
En dat myn vyandt uyt myn Landen zy gedreven
Door uwen trauwen Raedt, gy hebt my met uw' bloedt
Byzances Wal beschermt en van den val behoedt,
Dat ick den Staf noch swaey, en Koninck ben gebleven
Is my door uwe plicht uw goet en bloedt gegeven.
Volhert in uwen drift en waert gy my getrauw
Als ick u afwas, dat uw' iever niet verflauw
Nu ick u by ben. Den getrauwen *Eurimede*
Myn dapp'ren Velt-heer naer kloeckmoedighlyck gestreden
Te hebben, heeft syn doodt gevonden in den strydt

NICOCLES.

Syn doodt die heeft gedaen dat gy noch Koninck syt;
Geduchten vorst, want was hy heden noch in't leven
Het kryghs-bestier was noyt aen *Ariameen* gegeven
Wiens d'apperheyt alleen ons saecken heeft herstelt.

ADALLAS.

'K beken ben grootelyckx verplicht aen desen heldt
'T is wonder dat hy deed, syn daedt is weirt te roemen
Maer ken kan sonder schrick dien naem niet hooren noemen
Een man aldus genaemt heeft myn geluck bestrêen.

NICOCLES.

Daer konnen, heer, van dien naem meer syn als een.
Wat deirt den naem, soo den persoon maer is verschydē

ADALLAS.

Dit is alleen myn hôop: 'k sal van 't geval verbleyden
Dat my is toegeschickt, 'k nem van den Hemel aen

Met

Met dankbaerheydt, al 't gen' dien Velt-heer heeft gedae,
En sal hem heden selfs met ons versterkingh vinden,
Om op het spoedighste my van de vrees t' ontbinden.
Ick hôop een vremt gesicht, dat my noyt was gemeyn
Op dat ick aen de deught niet magh ondanckbaer syn
Wie stoort ons daer?

TWEEDE UYTKOMST.

NICOCLES.

Een afgesant uyt 't heyr gesonden
Om syne Majesteyt iet wightighs te verkonden.

ADALLAS.

Dat hy ons nadere: quyt u van uwen last.

GESANT.

Myn Vorst den Velt-heer heeft uw' vyanden verrast;
En seven duysend soo gevangen als verslaegen.

T' SAMEN.

Lanck lev' den Koninck.

ADALLAS.

Stil. will voorder ons gewaegen,
En de omstandigheydt des zegens doen verstaen.

GESANT.

Soo haest ons gisteren een trauwe spie brocht aen,
Dat s'vyandts Leger een gedeelte aff deed daelen
Om een geley lancx den Rivier-kant in te haelen,
Begaf ons opperhooft sich aenstonts op den tocht,
Met uytgelesen volck dat hy des âvonts brocht
Ontrent een broeck, het welck den vyandt door moest trecken
Hier weet hy sich met al de syne soo te decken,
Dat naer een uur vertoefs den vyandt onbewust
Van desen aenslagh, soetiens naedert dese kust.
Ariamene laet de eerste helft voor by gaen
Doet als een blixem all' syn voet-volck tusschen byslaen;
En stiert syn Ruytery van achter en van voor:
Eerst leyt hy't voet-volck aen, dan volght hy op het spoor
Der Ruyters, die de eerste in hunnen tocht beletten,
En weet dusdanighlyck den vyandt te besetten,
Dat hy geen uytkomst siet; sy vechten als verwoedt.

Jae 't ydel broeck dat wort gevult met s'vyants bloedt:
'T gevecht duert wel een uur: *Diaen* begint te lichten
Als onsen Velt-heer hun voor sijnen moed doet swichten
En doet hun eyndl'lijck sien by 't scheynen van de maen
Dat daer niet eenen man van all' en kan ontgaen.
Men leght de waepens neer, een ieder vraeght syn leven,
En onsen Velt-heer spaert die over syn gebleven.
Wy keeren in het heyr met onsen grooten buyt
Eer dat *Aurora* haer coralen deur ontsluyt.
Door dese winst is ons de grootste vrees ontnomen
En nauw'lyckx was van daegh ons in 't gesicht gekomen
'T volck dat op s'Koninkx last sich naer ons heyr begeeft
Oft onsen Velt-heer roept, dat hy gewonnen heeft?
En maeckt sich veerdigh om naer dese Stadt te trecken
Om aen syn Majesteyt syn opset te ontdecken,
Hem te begroeten naer syn plicht, en doet my spoen
Om dat ick tydelyck hem dit bericht sou doen.

ADALLAS.

Hoe? komt hy herwaerts? daer ick self had voorgenomen
Hem te gaen vinden?

GESANT

Dat hy noch niet is gekomen
Maeckt my verwondert mits ick willens heb gedwaelt
Om van den vyandt niet te worden achterhaelt.
Hy was als ick vertrock alreed te peerdt geschreden
En veertigh mannen van syn wacht hem voorgereden.
Daer sal hy seker syn, get Hof is vol geschal.

ADALLAS.

Ick wil dat ieder een hem eer bewysen sal.
Kom gaen w'hem te gemoet, den stut van myne staten
En den bewaerder van myn trauwe ondersaeten.
O Hemel wat is dit! ô ongeval! ô spyt!
Ach waer ick myne Croon, jae selfs myn leven quyt
Als dat my desen man noch weder komt ontmoeten.

DERDE UYTKOMSTE.

ARIAMENE.

Ick kom ô Coninck u oodtmoedelyck begroeten.
Ick heb uw' Ryck bescheremt, uw' kryghs-volck bygestaen

Maer-

Maer mits ick dit heb tegen uw' verbodt gedaen
Kom ick voor loon van al myn slaeven en myn jaegen
Vergiffenisſ' van dees myn overtredingh vraegen.

ADALLAS.

Acht gy uw' leven niet? loopt gy met vreught naer 't graf?
Wat dwaesheyt dryft u voorts naer uw' beloofde straf?
O roeckeloose daet van tegen myn verbieden
Myn landt te naecken, jae myn leger te gebieden,
Jae selfs voor myn gesicht te komen onvervaert
Al oft gy mynen grootsten vyandt niet en waert,
Oft dat gy niet en wist dat ick u van te voren
Uw' seker doodt by al de Goden had gesworen
Soo gy myn landt betrat.

ARIAMENE.

Quam ick u landt betrêen
't Kan syn dat het geval heeft met myn wil gestrêen:
Dat ick gebleven ben was om voor u te vechten,
En uw' gevallen Throon voor u weer op te rechten,
't Gen' ick misschien niet sonder roem en heb gedaen,
En dat een Coninckx hert loon-biedend moest ontfaen.

ADALLAS.

Wacht gy vergeldingh om dat gy myn staet bewaerde.
Daer k'u niet hebt geloont als gy my 't leven spaerde?
Een Vorst die dwaelt die van syn vyandt dienst verwacht,
Jae 't aldergrootste goedt dient hem te syn verdacht:
Gy weet dat onder ons geen vriendtschap stant kan grypen,
En dat uw' ooghwit my naer 't duyster graf moet sleypen
Indien gy dat beryckt, uw' dienst rieckt naer verraet
En 't geen gy doet is by *Olimipis* weet oft raet.
g'Hebt niet voor my gedaen als my tot gramschap wecken,

ARIAMENE.

En soeckt geen mantel om uw' herts-tocht te bedecken,
Die u 't verstant berooft en doet ondanckbaer syn.
Myn daet is ongeveynst en kenbaer aen 't gemeyn:
Uw' Suster die heeft noynt van myn bedryf geweten,
Maer mits g'haer Broeder syt heb ick myn plicht gequeten,

En 't is my eers genoegh dat gy hier self beleyt
Dat gy my by uw' Croon het leven schuldigh syt.

ADALLAS.

Urmandes, *Sosias*, 'k beveel u op uw' leven
Van u met desen man naer 't bloedt-slot te begeven;
Daer gy hem sluyten sult ten coste van uw lyf.

URMANDES *stil.*

Vervloeckte ondanckbaerheyt! ô haetelyck bedryf!

ADALLAS.

't Is soo ick had gevreest, de min heeft u doen vechten:
Gy stont naer mynen staet niet om myn staet te rechten.
Gy soeckt *Olympie* en 't samen myne doodt.
Volvoer my *Zosias* het gen' ick u gebood.

SOSIAS

't zy, Heer, met uw' verlof dat ick van s'Konincks wegen
U myn gevangen maeck, en af eysch uwen Degen.

ARIAMENE

Dit Sweirdt dat heeft te wel gesneden voor uw' Landt
Als dat het komen sou in een onedel' handt.
Dit Sweirdt, 't welck heeft beschut *Byzances* krancke Muren,
Dit Sweirdt, 't welck heeft gekeert uw s'vyants orloghs vuren
Dit Sweirdt dat duysende deed daelen in het graf
Dit Sweirdt dat uwen Vorst en Croon en leven gaf,
En 't gen' ick niet vergeefs ontydigh en will' waegen,
Sult gy aen de Princes *Olympie* gaen draegen:
Om my 't ontwaepenen is sy alleen bequaem.

ADALLAS.

Gy hebt uw' doodt geuyt, met t' uyten van dien naem.
Verwacht in plaets van loon voor alle uwe daeden
De straf eens minnaers die *Olympie* versmaede
Door uwe tusschen-komst, een minnaer gantsch gehoent
En die gy nimmermeer als met de doodt versoent.
Gy sult een spiegel syn voor andere Hovelingen
Om hun te leeren hunnen staetsucht te bedwingen.
Gy? gy bied de Princes van *Thracien* uw' trauw?

ARIAMENE.

Gy? soeckt gy de Princes uw' Suster tot uw' Vrouw?

Dat

Dat ick haer min, èn soeck, en kan haer geensints krencken:
Maer u? 't staet u niet toe alleen op haer te dencken.

URMANDES.

Houd uw' gevoelen in, gy loopt in uwe doodt.

ADALLAs.

Wat houdt my dat ick u niet daedelyck doorstoot,
'k Sal u die stoute tongh uyt uwen mont doen rucken
'k Sal u

URMANDES.

Bedaer u Heer.

ADALLAS.

Dit sweirdt in't lichaem drucken
Een onderdaen soo staut?

ARIAMENE.

Uw' onderdaen? Gy mist.
Weet dat g'hier met een Prins, maer met geen slaef en twist.

ADALLAS.

Met eenen Prins?

ARIAMENE.

Een Prins, en Soon van eenen Koningh
Die u op synen tydt kan leeren wat belooningh
Een helden-daet verdient.

ADALLAS.

Dat men hem van my leydt
'K sal ondersoecken oft het gen' hy heeft geseyt,
In waerheyt sal bestaen.

ARIAMENE.

Dit sult gy misschien weten
Eer als 't u Lief sal syn, en hoe g'u moest gequeten
Hebben met eenen Prins die grooter is als gy.

Binnen

ADALLAS.

Men sal vernemen naer syn groote Heerschappy
Vergramde Goden! vreeden Hemel! kan 't geschieden?

NICOCLES.

Wilt syne Majesteyt syn dienaers iet gebieden?

ADALLAS.

Myn sinnen syn verdooft, myn herssens syn ontstelt.

NICOCLES.

En vreest den Vorst voor geen misnoegen in het velt?
Desen gevangen kan in't Leger oproer wecken.
Hy wist de herten van uw' volck tot sigh te trecken
En is om syn beleyt van ieder een bemint.

ADALLAS.

Gaet trauwen Prins naer't heyr ick geef u syn bewint
Tot dat ick morgen met de nieuw vergaerde benden
U self kom vinden.

NICOCLES.

'k Sal my aenstonts derwaerts wenden
Hooghmachtigh Vorst. *Binnen*

ADALLAS.

Dat sigh een ieder verdigh hauw,
Tot het ontfangen van den last die 'k hem betrauw.

ADALLAS Alleen.

Wat ramp, wat leet, wat smaet, kan my noch overkomen?
Wat onheyl vrees ick noch, wat staet my noch te schroomen?
Gevaerelycken Godt der liefde, wilt gy meer?
Loont gy soo uwen Vriendt, die uw' geboden eer?
Hoe? Sult gy straffen die uw' scherpe schichten vlieden?
Dat ick myn Suster minn' komt gy 't my niet gebieden?
Dreef uw' gevreesde handt dien schicht niet in myn hert?
Waerom en raeckt g'haer borst niet met de selve smert?
Hebt gy met desen brandt, een ander hert onsteken,
Neemt uwe pylen weer, laet my uw' banden breken,
Oft raeckt haer met een vlam, die myne vlam ontmoet.
Keert uwen schicht, die haer dien vremden minnen doet.
O vreede *Olympie*, kost gy m'u leeren haeten,
Broerster van myn hert, beroefster van myn staeten
Ontrofster van myn rust, Beulin van myn gemoet
Hoe meer ick om u leyd', hoe meer ick minnen moet;
Maer die my heeft belet uw' liefde te verwerven
Die uw' gemoet besit, die my myn rust doet derven
Is eynd'lyck my bekent, ick heb hem in myn macht
Om wie gy myne min, en myne trouw veracht.
Ariamene, wie gy syt, oft Prins oft geenen,

Gy

Gy ſyt ter quaeder uur, tot myne hulp verſchenen,
Uw' ſchoonheyt, uwe deugt, uw' kloeckheyt, uwe macht,
En uw' geboorte ſyn my al te ſaem verdacht:
Hoe gy meer deughden hebt, hoe ick u meer moet vresē,
Ja om dat gy my helpt, moet ick uw' vyandt weſen;
Want g'hebt gemaeckt in het beſchermen van myn ſtaet
Dat u *Olympie* meer mint, en my meer haet:
Dus hebt gy my veel meer genomen als gegeven,
Die naer *Olympi'* ſtaet, ſtaet t' ſaemen naer myn leven.
Beklaegelyck geval, gevaerelycken noodt!
't Is onvermeydelyck oft ick, oft gy ſyt doodt.
Daer is geen ander wegh, geen middel tuſſchen beyden,
Ten zy *Olympie* ons door haer gunſt wilt ſcheyden,
Ten zy ſy door haer trauw, myn trauwe min herkent
Ick ſweer u by myn Croon uw' leven is ten endt.

Binnen.

VIERDE UYTKOMST.

Olympie, Eurillas.

OLYMPIE.

Ick wil, ick ſal hem ſien.

EURILLAS.

Mevrouw, verbergh uw' klaghten
En melt uw' liefde niet, wil van den tydt verwachten
Verlichtingh voor uw' ſmert 'k bid u volgh mynen raedt

OLYMPIE.

Daer valt geen wachten, mits het om myn leven gaet
Myn leven wordt gedoodt.

EURILLAS.

Al is hy in de banden
En vreeſt ſyn doodt niet, 'k wil myn leven wel verpandē
Dat hem den Koninck noyt ſal ſtraffen aen het lyf.
De Stadt is vol gemorr, en roemt ſyn kloeck bedryf,
De Cryghs-lien ſweiren 't al, in vlam, en vuer te ſtellen
Eer dat een Beulen handt ſyn hooft ſal nedervellen.
Op, dat gy uwen vriendt van 's Konincks vraeck bewaert
Veynſt dat gy niet en acht oft hy hem ſtraft oft ſpaert.
En weent niet oft gy ſult de ſaeck geheel bederven:
't Geheym van uwe min bevreydt hem van het ſterven.
Veyns dat ſyn ongenaed u geene droefheydt geeft.

 OLYM-

OLYMPIE.

Hoe kan ick loochenen 't gen' hy beleden heeft.
O onvoorsichtigheydt, ô all te groote krachten
Van ons getrouwe min die mynen minnaer brachten
In eene sekere doodt, had hy my noyt bemint,
Soo vondt hy eer en roem, daer hy syn doodt nu vindt.
Alsiende Goden! sal ick dan noch langer leyden?
De rampen syn te groot die myne ziel bestreyden.
Ondanckbaer wangedrocht, die 'k voor geen Broeder ken
En die niet weirdt en syt dat ick uw Suster ben!

EURILLAS.

Princes 't is meer als tydt u selven in te binden
Op dat den Koninck u magh sonder traenen vinden.
Hy komt u te gemoet, volg myne lessen naer.

OLYMPIE

Wie styft myn droeve ziel op dat ick my bedaer

VYFDE UYTKOMST.

ADALLAS.

Olympie hebt gy de tyding al vernomen?
Wat dat my heden om uw min is overkomen
Hoe dat *Ariameen*

OLYMPIE.

Ick heb met smert verstaen
All' wat gy heden tot uw schande hebt gedaen,
En ben bedroeft beneffens all' uw' ondersaeten
Dat gy en eer, en roem, en schaemte hebt verlaeten,
Dat gy u haeten doet van alles datter leeft,
Als gy in banden stelt die u behauden heeft.

ADALLAS

Gy hebt gelyck, Mevrauw, ick kan seer wel gelooven
Dat dese banden u van uwe hoop berooven,
Uw liefde is ontdeckt, het veynsen is ten endt.
Weet dat *Ariameen* ons alles heeft bekent.

OLYMPIE

Kan ick beletten dat dien Helt my minsaem vinde?
Hy heeft u noyt bekent dat ick hem oyt beminde.
Maer heeft hy u geseyt dat hy met meerder blyck
My minnen kan als gy, daer in heeft hy gelyck.

ADAL-

ADALLAS

Beminde *Olympie*, voogdesse van van ziel,
Van dat myn brandend hert in uwe banden viel
Is my niet als verdriet, en ongeval bejegent.

OLYMPIE

Wilt gy dat s'Hemels gunst uw quaede driften segent?

ADALLAS

't En is den Hemel niet, *Olympie*, ô neen,
't Is uw genegentheydt, het is uw hert alleen
Dat van een vremde min behendig ingenomen.
My all' myn lyden en verdriet doet overkomen.
Soeckt geenen uytvlucht meer voor uw bekende min:
Ariamene is uw vrient gy syn Vriendin,
Hy mint u, en gy hem; 't syn dees verliefde banden
Die myn getrauwe min uyt uwen boesem banden,
't Is desen Minnaer die uw' hert gewonnen heeft,
En die my door syn min den vreeden doodsteeck geeft.
Dees kennis is bequaem my in het graf te rucken,
Maer sy is oock bequaem 't sweirt in de borst te druckē
Van hem die tot myn smaedt uw' dierbaer liefde won,
En d'oorsaeck is dat ick u noyt bewegen kon.
'k Ben hem verplicht 't is waer, maer noch meer aen
myn selven,
Dus mits dat ick myn graf, oft 't syn moet laeten delvē,
Is hy een Man des doodts: hy moet, hy sal van kant,
Ten sy dat gy hem helpt met onsen echten bant:
Dien middel kan allen hem hauden in het leven.
Gy stut syn doodt met my *Olympie* te geven
Indien gy hem bemindt, beraed u metter spoedt,
Alsoo hy anderfints nootwendigh sterven moet.

OLYMPIE.

Indien ick hem bemin, ēn hy my van gelycken,
Gelyck hy segt dat u nu klaerlyck komt te blycken,
Saud hem de vreetste doodt in verr' niet syn soo straf,
Als dat ick hem verliet, en u myn liefde gaf.
Soo hy my niet en mint, wat reden kan ick vinden
Van my om syn belang aen een misdaet te binden
Dat ick met all' myn macht tot nu toe heb gevlucht,
En daer u gantsche Ryck medogende om sucht?
Het leven van dien heldt dat is in uwe handen,

Maer

Maer gy en had geen macht om 't selve aen te randen,
Soo hy tot uw' behaudt dit niet en had gewaeght
En met syn schauderen uw' Throon had onderschraeght.
Indien een and'ren prys my mogelyck, en billigh
Hem konde bergen, ick beken dat ick gewilligh
Hem bergen sau, maer soo 't den Hemel heeft bestemt
Dat men voor loon van syne deught hem 't leven nemt,
'k Heb liever dat hy sterv' door uw schuldt als de myne.

ADALLAS

Nu moet my syne doodt geraemt, en wettig scheynen,
Nu gy die toestemt; hy sal sterreven, Mevrauw,
Maer het is noodig dat ick self syn doodt aenschauw,
En dat ick u uw deel magh in dit schauwspel geven.
Daerom sal hy noch soo veel daegen mogen leven,
Als ick besteden sal tot 't levren van den streydt,
Daer sig myn Leger van op heden toe bereydt
Ick treck te Velt, Mevrauw, en sal u morgen toonen
Dat in dees armen noch gevreesde krachten woonen,
Dat geen *Ariameen* moet toonen syn gesagh
Wanneer *Adallas* syne benden leyden magh.
'k Sweir u den onderganck van *Merodate's* machten
Eer *Phabus* met syn koets by *Thetis* sal vernachten.
Dat *Lisimardes* my com' spreken: syt gy daer?
Hebt gy myn last volbracht? Ontrent myn orlogs schaer

SESDE UYTKOMST.

LIMARDES.

Myn Vorst, de Borgerye die sal naer uw behaegen
Alleen de sorge van des Stadts besetting draegen
De benden staen bereydt, en alles is bestelt
Om met syn Majesteyt te trecken naer het Veldt.

ADALLAS.

Dit is myn will', wel aen, laet all' de Vaendels swieren,
En toon het teecken van ons trotse Crygsbannieren,
Ick gaen u aenstons voor: *Olympie* vaer wel,
Soo haest gy hoort dat ick den vyand nedervell'
Maeck u gereet want 't is uw wil, om te aenschauwen
Hoe dat m' *Ariameen* het hooft van 't lyf sal hauwen
Ten sy gy desen slag behoed met onse trauw,

En

En dat g'uw Minnaer laet en wordt *Adallas* Vrauw.
Binnen.

OLYMPIE
Verblinden Koninck, vrees het vast besluyt der Goden
Den tydt kan komen dat g'een *Ariameen* van noode
Sult hebben. Maer eylaes hy vliet en laet my staen.
Kom' help my raemen wat ons hier in dient gedaen.



DERDE BEDRYF.

EERSTE UYTKOMST.

Olympie, Urmandes.

OLYMPIE.
URmandes trauwen Vriendt, 'k heb u by my ontbodē
Om uwe goetheyt te besweiren by de Goden
Van ons te helpen in den alderswaersten noodt.
Gy weet den Koninck sweirt *Ariameen* syn doodt;
Geeft my den middel, dat ick hem magh sien en sprekē.

URMANDES.
Mevrauw, 't komt aen myn macht niet aen myn will'
t' ontbreken.
Den Koninck heeft my dit op levens straf verboon

OLYMPIE
'k Belov' u by 't geheym den aldergrootsten loon
Die immer dienaer van syn diensten kan verwachten.

URMANDES.
Daer is geen loon die ons het leven doet verachten.

TWEEDE UYTKOMST.

EURILAS.
Princes, den Koninck streyt de Legers syn aen een.
De Stadt is vol geroep, het grauw is op de been,
Een ieder is vol schrick om dat aen desen zegen
Den ganschen onderganck, of welvaert is gelegen;
De Tempels syn vol volck, men roept de Goden aen.

OLYMPIE.
En ick blyv' sonder weet wat dat my dient gedaen.

Wat

Wat will' ick wenschen? Wat geval kan ick verkiesen?
Indien myn Broeder wint myn Minnaer moet verliesen,
En soo *Adallas* wort verwonnen in den strydt,
Het Ryck dat lyd gevaer ick word myn vreyheyt quyt.
Vergeef my, groote Gôon, dat ick u niets sal bidden,
Dat uwen will' geschied', ick hau my in het midden.
Beminde Vaderland, dat ick u gaen voor by
Is dat *Ariameen* my liever is als gy.
Maer wat mag dit geroep en crygsgeschal bedieden?

DERDE UYTKOMST.

IRISMENE.

Mevrauw 'k vrees voor gevaer men siet ons crygers vlieden.

TELEMACHUS.

Het Leger is gescheurt het is met ons gedaen. *van binnen*

URMANDES.

Daer is *Telemachus*

OLYMPIE.

Wat doet gy ons verstaen

VIERDE UYTKOMST.

TELEMACHUS.

O droeve tyding!

OLYMPIE.

Spreeck, voldoet aen ons verlangen

TELEMACHUS.

Ons Leger is gevlucht, den Koninck is gevangen

OLYMPIE.

O Hemel! siet de vrucht van synen hoogen moedt

URMANDES.

Mevrauw, maeck geen misbaer, maer laet ons metter spoedt
De Stadt beschermen, en de vluchtende vergaederen,
Eer 't heyr van *Merodaet* ons Vesten kom te naederen.

OLYMPIE.

Wat wilt gy dat ick doen?

EURILAS.

Princes, schep nieuwen moedt;
Gy syt naer s'Koninckx val die ons gebieden moet.

VYFDE

VYFDE UYTKOMST.

Borgers van Byzance, Hovelingen, en Soldaeten.

Lanck leve *Olympie* wy volgen haer geboden
OLYMPIE.
Daer is uw' mannekracht en dapperheyt van nooden.
TE SAEMEN.
Geeft ons een Opperhooft dat ons gebieden kan.
OLYMPIE.
Verlos *Ariamëen* van syne banden dan.
TE SAEMEN.
Geeft ons *Ariamëen*
EURILAS
Soo hy ons wilt gebieden
Ick sien den vyandt noch voor onse benden vlieden
OLYMPIE.
Wel aen dan trouwe schaar kom volgh my naer het slot.
TE SAEMEN
Al dat Mevrauw behaeght wy volgen haer gebodt
OLYMPIE.
Ariamëen alleen kan onse saecken rechten.
TE SAEMEN
Ariamëen alleen kan *Merodaet* bevechten.

SESDE UYTKOMST.

BYZANTIERS. 1.

Rampzaeligh *Thracien*, wat leyd gy ongelyck!
Hoe wordt des Konincks faut geschoven op het Ryck!
Hoe moet den Onderdaen *Adallas* misslagh boeten!
Wat sal ons noch verdriet, en ongeval ontmoeten,
Wat baet den tegenstant? wat baet 't vergoten bloedt?
Wanneer men voor 't gewelt des vyandts wycken moet.

2.

Wat heeft *Ariameen* voor ons vergeefs gestreden:
Dees trotse Stadt beschermt met kloeckheydt, raedt, en reden!
Hoe wordt d'ondanckbaerheydt rechtveirdighlyck geboet!

Hy

Hy lydt met reden, die d'onnoos'le lyden doet.

1.

Maer 't is elendigh dat wy alle medelyden
Laet ons ons tot de doodt oft ſlaverny bereyden.
't Waer beter nimmermeer getwiſt met *Merodaet*
Mits hy moeſt meeſter ſyn van onſen g'heelen ſtaet.

2.

En wil niet teenemael ons ſaeck verloren achten,
Maer van *Ariamëen* een ſekere hulp verwachten
Adallas ongelyck bevreydt hem van de doodt.
Hy kan ons hulp noch ſyn in deſen laetſten noodt.
Kom, tred' met my naer 't Hof, 'k will' s'hemels by-
ſtant hopen

1.

Myn hoop die is te niet, ons ſaecken ſyn verlopen:
Binnen.

SEVENSTE UYTKOMST.

Ariamene. *In den Kercker.*

Wat voor geval is ons beſchoren?
Adallas heeft myn doodt geſworen,
Hy raeſt, hy vloeckt van minneneydt,
Hy bindt myn zegen-rycke handen
Met ſyne onverdiende banden
Daer ick ſyn Landen heb bevreydt.
Moet ick dit ongelyck verdraeghen?
En blyven lyden ſonder klaeghen?
Daer myne deucht geen loon en vindt?
De min alleen kan my verſtercken,
Als ſy my opentlyck doet mercken,
Dat my *Olympie* bemint.

Die my ontkomen uyt de baeren
Myn quynend leven deed bewaeren
Heeft my haere trouwe ſlaef gemaeckt;
Haer ſchoonheyt die den dagh doet ſwichten
Heeft door haer wonderbaere lichten
het binnenſt' van myn hert geraeckt.
Myn hert dat wort tot haer gedreven!
Sy is den Zeylſteen van myn leven,

wiens

wiens eygendom ons herten bindt.
Noch smaet, noch hoon, en kan my krencken,
Wanneer ick maer en Kom te dencken
Dat my *Olympie* bemint.

Die ick behouden heb het leven
wilt my den vreeden dootsteeck geven,
Om dat ick syne min belet;
Myn trouw Princes die staet hem tegen,
Soo seer als sy my is genegen,
Sy hout haer liefde onbesmet:
Dit doet my ongevoelyck wesen
Aen al het gen' ick heb te vreesen;
Al het gevaer scheynt my maer windt,
All' myn verdriet, en druck, en lyden
Syn ondermengelt met verbleyden,
Mits my *Olympie* bemint.

Wat ongemeyn gerucht vervult dit droef gebouw?

ACHSTE UYTKOMST.

Olympie, Edel-lieden Byzantiers.

OLYMPIE.
Ruck dese Grendels af

ARIAMENE.
Wat hoor ick ach Mevrouw?

OLYMPIE.
Met smaedt vervulden heldt!

ARIAMENE.
De vreught belet my 't spreken.

OLYMPIE.
Olympie die komt uw' vreede banden breken.

ARIAMENE.
Noemt geene banden vreet die 'k om uw' liefde ly.

OLYMPIE.
Dees trouwe schaeren van *Byzances* Borgery
komen u door myn handt uyt desen Kercker trecken
Op hoop dat gy hun weer sult tot beschermer strecken.
Den Koninck is gestraft om syn ondanckbaerheydt

Hy

Hy is van *Merodaet* gevangen in den ſtrydt.
Die hy op heden tot ons onderganck gewaeght heeft.
Haud' geenen wronck op hem mits 't noodtlot hem ge-
plaeght heeft.
Maeck uw' volmaeckte deucht de weirelt door beroemt,
Schoon u door minne nydt den Broeder heeft gedoemt
Laet om des Suſters gunſt, die ſy u komt bethoonen
Geen driſt tot wedervraeck uw' Ed'le borſt bewoonen.

A R I A M E N E.

Hert-roovende Princes, al heb ick ſmaet ontfaen
Het ſcheynt my billigh mits 't uw' Broeder heeft gedaen
Ick ſal om uw' belangh voor ſynen vreydom ſtryden
En ſoo ick heb gedaen uw' trauwe benden leyden,
Uw' wil is my een weth: 't is my een roemryck lot
Dat ick ten ſtrydt treck op uw' aengenaem gebodt.
Al is ons macht geringh, wat ſal ons konnen krencken
Als ick in't vechten op *Olympie* ſal dencken?
't Gepeys alleen dat ick uw Ryck bewaeren moet
Sal my een nieuwe cracht verwecken in het bloedt.

O L Y M P I E.

Het is dan myne plicht u 't ſweirt om 't lyf te gorden,
Op dat gy des te meer myns ſoud indachtigh worden.
Ontfangh den ſtormhoet: dat uw' hooft noyt ſweirt ge-
naeck.

A R I A M E N E.

Nu ben ick eerſt te recht gewapent tot de vraeck.
Dit ſweirt Princes ſal my uw' Broeder wedergeven
Oft *Merodate* ſelf berooven van het leven.
Ick acht van nu af aen uw' Broeder al ontſlaeckt
Alſoo my uwe handt onwinbaer heeft gemaeckt.
Vorſtin, met uw' verlof: wel aen myn trouwe vrinden
Laet ons den vyandt in ſyn Leger plaets gaen vinden.
Syt gy noch eens geſint te volgen myn beleydt

T' S A M E N.

Lanck leef *Ariameen* hy wint die met hem ſtrydt.

T E L E M A C H U S.

Roemwaerden Oorloghs-helt, wy off'ren goet en leven
Om aen den Koninck ſyne vreyheyt weer te geven.

O L Y M P I E

Deughdſamen Prins, weet dat ick my op u betrauw

ARIA-

ARIAMENE.

Syt seker van de winst, mits gy 't gebiedt Mevrouw.
Ten orloogh Bizantiers, wy hebben versche crachten,
Den vyandt is vermoeyt en sal ons niet verwachten.
Gaet Hopman, en bereyt de Borgers tot den tocht.

TELEMACHUS.

Het gen' den Velt-heer wilt, sal aenstonts syn volbrocht.

Binnen.

ARIAMENE.

Princes ick word gepraemt uw' schoon gesicht te derven

OLYMPIE

Gaet weerden Prins, bevreydt myn Broeder van het stervē
Ick treck met *Eurilas* seer wel gemoet naer 't Hof
Vecht voor *Olympie*, en voor uw' eygen lof.

ARIAMENE.

Wacht my verwinnaer weer

OLYMPIE

Vaer wel en strydt voorsichtigh
En maekt u met uw' doodt van myne doodt niet plichtigh.
'k Heb u genoegh geseyt

ARIAMENE.

Mevrauw ick volgh myn plicht.
't Is noodigh vrinden dat ick worde onderricht
Van 't gen' ick niet en weet, laet ons te saem versinnen
Wat datter dient gedaen van buyten en van binnen,
In 't wachten is gevaer, en will' van my niet gaen
Voor dat gy altemael myn meyningh hebt verstaen.

NEGENSTE UYTKOMST.

Wat brenght dien man dat syne ooghen syn verbonden?

NICOCLES.

Hy is met eenen brief uyt vyants heyr gesonden
Die aen den Velt-heer luyt

ARIAMENE.

Doet hem den ooghdoeck af,
Wie is't die u dien brief aen my te brengen gaf?

GESANT

Den Vorst van *Taurica*, den Koninck *Merodate*;

ARIAMENA.

Den Vorst van *Taurica* den Koninck *Merodate*

Laet ons besien wat dat dit schrift voor tydingh geeft;
Hy leest den Brief
Siet wat gevoelen dat den vyandt van my heeft,
Ick wil u dit geheym seer geerne mede deelen,
Hoort met wat vleyerey dat hy my weet te streelen;
Hy leest den Brief overluydt.

MERODATE

Koninck van *Thracien* en van *Taurica* aen den Veltheer *Ariamene*.

ALsoo ick niet en twyffele, dat op de tydinge van de Gevangenisse van *Adallas*, die van *Byzance* u uyt de ketenen getrocken en voor haer opperhooft verkoren hebben, maeck ick u kennelyck dat sy gedaen hebben, dat ick hebbe gemeynt te doen om u voor vrindt te hebben, alsoo ick uwe kloeckheyt, achte. Waer is uw gevoelen? Waer is uwen moedt *Ariamene*? en geenen onderdaen van *Adallas* synde; wat eerlycke beweegreden kont gy hebben, om u in syn dienst te begeven naer het onweerdigh onthael, dat hy u gedaen heeft. Voeg u liever by syne vyanden, om het ongelyck te vreken, de wegen staen voor u open sonder uw eer te kort te doen ick geef u myn onschendelyck woort van de Princersse *Olympie* in nwe handen te stellen met waerdigheden die uwen staetsucht sullen konnen vernoegen, doet my uwe meyning verstaen, eer wy het lot der waepenen beproeven, en aenmerckt dat het niet als aen u en sal hangen sonder uwen naem te quetsen te syn vriendt van *Merodate*, gevroken van *Adallas*, en besitter van *Olympie*.

Gaet seght aen uwen Vorst die u dien brief beval
Dat ick hem met het Sweert selfs antwoordt brengen sal.
Kom dapp're krygers laet ons geenen tydt verliesen
Men kan geen beter stondt tot ons geluck verkiesen
als nu den vyandt rust door 't stryden gansch vermoeyt
Wilt raetslaen eer hy 't vreest, oft eer hy weder groeyt.

THIEN,

THIENSTE UYTKOMST.

OLYMPIE.

Hoe wort myn bang gemoedt nu hier, nu daer gedreven?
Den sucht des bloedts doet my voor mynen Broeder beven,
Al is't dat syne min verteirt myn innig mergh
De deught gebiedt my dat ick hem het leven bergh.
Ick waegh een leven my veel weerder als myn eygen
Om s'Konincks vreydom tot myn schande te verkrygen.
Prins van *Armenien*, gy treckt met vleyt te velt
Voor die u 't onrecht in de banden heeft gestelt,
En sult om myn belangh misschien soo deugtsaem wesen
Dat gy de dwingelandy myns Broeders niet sult vreesen;
Maer stellen, soo gy wint, dien vreeden weer in staet
Om ons te quellen my met min, en u met haet
Hierom, myn Vrinden, heb ick seker voorgenomen
Het heyr te volgen om dit onheyl voor te komen,
Te letten wat voor lot ons benden volgen sal,
Op dat ick kiesen magh 't geringhste ongeval:

URMANDES.

Hoe? sal Mevrauw sigh buyten dese Stadt begeven?
Daer onse vyanden van alle kanten sweven;
Wacht van den Hemel of dat u beschoren is.

OLYMPIE

Soo den aenstaenden slagh voor ons verloren is;
Dient my met alle haest naer *Lybien* geweken:
Soo hy gewonnen is, sal ick myn Veldt-heer spreken;
Eer hy myn Broeder in syn vreyheyt heeft gestelt,
En raemen hoe men sal ontvlieden syn gewelt.

URMARDES.

't Is een vermeten daedt, Mevrauw, wilt u bepeysen.

OLYMPIE.

Het is nootsaeckelyck, gy moet m'uw dienst bewysen
Getrauwen Prins maeck dat myn lyfwacht veerdigh sy.
Gy *Eurilas*, hau u onscheydelyck by my.

URMANDES.

Princes, mits 't u behaeght 'k sal van uw onderdaenen
Twee hondert mannen tot uw vrey geley vermaenen:
Myn Roth van sestig sterck is 't aller tyt bereyt.

OLYMPIE.

Dit is myn wil : maer 't dient in stilte aengeleyt ;
Dat myn vertreck niet al te haest en sy geweten.

URMANDES.

'k Heb my van uwen last Mevrauw terstont gequeten.

Binnen

OLYMPIE.

Kom, *Eurilas*, en peyst hoe alles diendt bestelt.

EURILAS

Ick ben tot all's bereydt, dat my Mevrauw bevelt,
Maer ben bevreest, dat sy haer vreyheyt dus wilt waegen,
Het is een opset dat men kan te beklaegen.

OLYMPIE.

En vrees niet, volgh myn raedt, op dat gy my behoed
Mits ick myn Broeder, of den vyant-vlieden moet.

Binnen



VIERDE BEDRYF

EERSTE UYTKOMST.

Olympie, Urmandes, Eurilas

OLYMPIE.

Getrauwe leytsmans moet ick hier geen vyandt vreesen?

URMANDES.

Geensints; Mevrauw, hier light het Stedeken *Tenese*
Daer men den Koninck onsen Heer gevangen haut:
Hier is one Leger, dus en syt geensints benaut.
'K heb alles doen bespien, ons heyr is opgetrocken;
Men soeckt het vyants heyr tot eenen slagh te locken.

Op het geluyt der Kryghs-basuynen.

Onstel u niet Mevrauw sy syn al hantgemeen.

OLYMPIE.

O Hemel! hoort myn stem, myn suchten, myn geween
Bescherm myn lieven Prins in alle syn gevaeren
En will' om syne deught ons onderdaenen spaeren
Ick hoor het Krygs-geluyt het is met ons gedaen

URMANDES.

Vreest niet *Ariameen* die leyd uw benden aen.
Men speurt geen vliedende, den vyant is geslaegen;
Men blaest den aftocht.

EURI-

EURILAS.

'K sien *Limardes* herwaerts jaegen.

OLYMPIE.

Gaet treed hem te gemoed op dat hy ons bericht
Of dat myn lieven Prins voor *Merodate* swight.

EURILAS.

Schep moed Mevrauw uw deught sal ons den zegen jonnen

TWEEDE UYTKOMST.

LIMARDES.

Geluck, Princers, geluck, den Slagh die is gewonnen.

OLYMPIE.

O Goon! *Ariameen* is hy gewont, oft niet?
Verhael my metter spoedt, hoe alles is geschiet.

LIMARDES.

Den Velt-heer is gesont met s'vyants bloet bestoven,

OLYMPIE.

Genegen oorlogs Godt, ick sal u eeuwig loven.

LIMARDES.

Wy syn het vyants heyr recht in't gesicht gegaen.
Maer vonden *Merodaet* geensints gesint tot slaen.
Hierom heeft onsen helt op heden sig gehauwen,
Of dat hy 't Stedeken *Tenese* wau benauwen,
Om onsen Koninck te verlossen uyt het slot.
Ons benden rysen op, op s' Veltheers loos gebodt.
Den vyant die dit merckt, en seker wilt beletten
Verlaet syn Legers-plaets, en wilt dit Bosch besetten;
Maer gansch ons Leger keert, en treckt hem te gemoet,
Waerom sig *Merodaet* ten stryt bereyden moet.
Den slag gaet vinnig aen men siet de hoofdlien sweven.
Van d'een in d'ander roth, om hun bevel te geven:
Den kloecken *Merodaet*, geoeffent oorlogs man
Voert syn geleden aen, soo spoedig als hy kan:
Ons Opperhoofr dat stelt sig bloot voor ons bannieren,
En laet syn moedig sweirt voor s' vyants aensicht swieren:
Hy spreeckt de Byzantiers een moedigh hert in't lyf,
En doet hun vechten door syn mannelyck bedryf.
Wy worden nochtans in 't begin te rug gedreven,

Maer onsen Krygs-helt die geen kleyn gerucht doet beven
Leydt met behendigheyt de Borgers selfs ten streyt,
Hy scheurt des vyants heyr; maer de voorsichtigheyt
Van *Merodate* komt syn Leger weder sluyten,
En met gelyck gewelt ons hevigheden stuyten.
Daer is een groote moort, daer wort veel bloeds gestort:
Dan wint ons Leger weer, dan schiet het weer te cort:
Tot dat op 't laetst de Opperhoofden sigh bejegenen,
Die, schoon van alle kant de felle pylen regenen,
Elckanderen soecken, en beroepen tot den streydt.
Ariamene met verwoede dapperheydt
Dringht door de leden, daer den Koninck is besloten,
En roept: kom *Merodaet*, 't is bloets genoegh vergoten,
Laet onse Sweerden syn de scheyders van den streydt.
Op dese woorden is den Coninck stracks bereydt,
En doet op syn bevel all' syne krygers scheyden.
Men siet hem gansch vol torn sig tot den streydt bereyden
'T is eene wonder saeck, want als by s'hemels wil
Is het gewoel ten eynd, en beyd' de legers stil.
Den twee-strydt die begint op hoop van sig te vreken:
Men siet de spisien op hunne Schilden breken.
Terstont is't vreeslyck Sweert geheven in de locht.
Daer wort van weder-zeyd soo men'gen slagh gebroght
Soo men'gen Slagh geweert, dat men geen kant kan
kisen
Wie van dees helden wint, oft wie'er sal verliesen.
Tot dat *Ariameen* des Konincks zeyd' dorreyght
Waer door hy van syn Peirt ontzielt ter aerde zygt.
Den moedt der *Tauriciers* is door dien val geweken.
Sy nemen 't meest de vlught en peysen op geen vreken,
Den overwinnaer haut ons krygers van de moort
En komt hier aenstonds te *Tenese* voor de Poort,
Om onsen Koninck op het spoedigste 't ontsetten

OLYMPIE.

O Goden! wat gy segt! dit moeten wy beletten.
Laet ons niet toeven, leyd my naer myn Broeders slot
Op dat *Ariameen* magh volgen myn Gebodt.

Binnen

DER-

DERDE UYTKOMST.

Edel-lieden.

ARIAMENE.

Hauw' ſtant, hier is de plaets van uw' gevangen Koningh.
Dit is nu ſyn Paleys, en vorſtelycke wooningh
Hoor, Heeren, myn beſluyt: al is uw' ſtaet herſtelt
En *Merodate* door dit ſweirt te neer gevelt,
Daer is noch ongemack, en arebeydt te lyden
Ick gaen met uwen Vorſt voor myn belangh nu ſtreyden.
Gy weet hoe tot nu toe myn daden ſyn beloont,
En wat een danckbaer hert in uwen Koninck woont:
Dies wil ick ſeker gaen, en myn geluck niet waegen,
Maer als met een verdragh hem myn belooningh vraegē.
Hier om heb ick geſorght dat hy is onbewuſt
Dat ick het oorloghs vuer geheel heb uytgebluſt.
Hem is noch onbekent dat wy den vyandt ſloegen,
Maer wacht een ſeker Doodt met 't uytterſte miſnoegen.
'k Sal veynſen dat den Brief, die *Merodat* my ſond
My noch in twyffel haud, oft dat ick ſyn verbond
Wil aengaen. Staet my by, ſoo gy my ſyt genegen.

NICOCLES.

Wy trecken voor uw heyl ſelfs onſen Koninck tegen,
Ick ſtaen u altydt by ten coſte van myn hooft.

ARIAMENE.

Laet ſien wat voor een loon den Koninck my belooft.

VIERDE UYTKOMST.

OLYMPIE.

Prins van Armenen, gy ſult u niet vertoonen
Aen eenen dwingelandt die u geenſints ſal loonen
Die niet dan 't ſlot en 't ſweirt voor u bereyt en maeckt.

ARIAMENE.

O groote Gôon! Princes, hoe ſyt gy hier geraeckt?

OLYMPIE.

Soo haeſt *Adallas* van ſyn banden is ontſlagen,
Sal ick weer als van voor ſyn vreede banden draegen:
Ick val weer in 't vervolgh van ſyn onkuyſche min.

Dit is de oorsaeck dat ick my by u bevin.
Eer gy myn Broeder van syn banden mooght bevreyden,
Sult gy my in het Hof van mynen Oom doen leyden
Den Vorst van Lybien: de vrees die maeckt my staut
Ick ben voor myne eer, ick ben voor u benaut.
Ick ben het heyr gevolgt om u dit voor te draeghen;
En will' *Olympie*, en u leven niet meer waeghen.
Geniet in't minst de winst van uw' gewonnen slagh,
Dat gy 't gevaer ontgaet, en ick my berghen magh.

A R I A M E N E.

O voorbeelt van de deught! daer is geen stof van vresẽ,
'k Heb alles soo versorgt dat gy gerust mooght wesen.
'k Sweir, soo *Adallas* geene reden volgen wilt,
Dat ick u bergen sal. Daer dient geen tydt verspilt.
Ick bid u om uw deught, ick bid u om uw leven,
Ick bid u om de macht, die gy my hebt gegeven,
Dat gy uw dier belangh aen myne sorg betrauwt.
Siet hier, Mevrauw, de plaets daer sig uw Broeder haut.

O L Y M P I E.

Ah Hemel! hier? soo naer?

A R I A M E N E.

Mevrauw en wilt niet vlieden
Gy sult verborgen sien het gen'er sal geschieden.
Sorgh, *Eurilas*; dat sigh Mevrauw niet sien en laet.
Stell' u in dit vertreck, op dat sy 't all' verstaet
Het gene ick met uwen Koninck sal verrichten.

O L Y M P I E.

Dat u de oppermacht magh uw verstant verrichten.
Ick waegh all' wat ick heb aen 't wanckelbaer geval.

A R I A M E N E.

Siet toe Mevrauw.

O L Y M P I E.

Gy sult te goet syn.

A R I A M E N E.

Ick en sal. *Binnen.*

V Y F D E. U Y T K O M S T.

Adallas in de Gevangenisse.

O wanhoop! ô verdriet! wat troost kan ick verwerven?
Myn leven is ten eynd, ick moet noodwendigh sterven.

Vaer

Vaer wel, *Olympie*, ô! oorsaeck van myn doodt!
Vaer wel, schoon ick uw wederliefde noyt genoot.
Daer is geen hoop meer, want den vreeden *Merodaete*
Sal my niet spaeren, tot versek'ringh syner staeten.
Ick wacht van uur tot uur het ongenadigh sweirdt.
Ick voed' dien hert-worm, die my innerlyck verteirt.
Wie nadert ons? wat is uw will? *Ariamene*:

SESDE UYTKOMST.

ARIAMENE.
Den Koninck sy gegroet

ADALLUS.
O Gôon! waer wilt dit henen,
Verraet! verraet! ô spyt! onleydelycke smaet!
Kan my den helschen poel besorgen grooter quaet
Als dit vervloeckt bedrog? ondanckbaer onderdaenen;
Is't soo, dat gy my komt den weg des doodt te baenen?
Met te verlossen en te stellen aen uw hooft,
Myn grootsten vyandt, die my heeft myn rust ontrooft.

ARIAMENE.
Uw ondersaeten hebben geen verraet bedreven
Met my voor uwe hulp myn vreyheydt weer te geven,
Die gy my sonder reen ondanckbaerlyck naemt af.
Van sin van my met een te senden naer het graf.
Weet dat ick geensints u kom trotsen in uw banden:
'k Verthoon my noyt aen u, ten sy om uwe landen
Of selfs uw leven te beschermen in den noodt.

ADALLAS.
Uw hulp heeft my geweest veel vreeder als de doodt.
't Is my en u bekent, wat dat gy hebt bedreven
Doch eyndelyck wat hoop kan uw gesicht my geven?
Wat is uw opset? hoe verthoont gy u aen my?
Als vyandt of als vriendt?

ARIAMENE.
'k Kom sonder veynsery
By u te raede, en om u den keur te geven
Hoe dat ick in myn nieuw bediening hoev' te leven.
Uw volck dat heeft my voor haer opperhooft gestelt.
'k Heb met geluck gestut het vyandtlyck gewelt.

Jae

Jae ben soo verr' geraeckt, dat ick my derr' vermeten
Men naer dry daegen van geen vyandt meer sal weten.
Ick ben bequaem met mynen raedt, en kleyn gewelt
De vyantlycke macht te dryven uyt het Velt.
Het is in myne macht en niemant kan 't beletten,
Uw afgeruckte Croon weer op uw hooft te setten.
Ick gev' u, soo ick will', uw Landt en vreyheydt weer:
Hier voor stell' ick te pand myn leven, en myn eer.
Maer seg my, Koninck, wat voor loon moet ick verwachten
Soo ick voor uw belang dit alles kom betrachten?
En saud 't niet beter syn dat ick uw zyd verliet
En uwen vyandt holp die my syn vrientschap biedt?
Ick kan bekomen van de handt van *Merodacte*
't Gen' gy my naer den slagh misschien niet toe sult laeten.
Hy is myn vyandt niet, mits hy my eert en acht.
Ick vreeck my van den hoon gy syt in myne macht.
En 't gen' het grootsten is en 't doelwit van myn leven.
Hy sweirt my sonder moeyt *Olympie* te geven,
Die gy niet laeten sult uyt gunst, of door gewelt,
Schoon dat ick u noch eens had op den throon gestelt.
Siet daer, doorlees den Brief van *Merodaet* geschreven,
En siet wat raedt gy my als vyandt selfs kunt geven.

ADALLAS.

Rampsalig noodtlot! vreeden Hemel! hardt geval!
Hertneckige Goddin... dit is het slimst van all.
Ick sien *Ariameen* 't versoeck van *Merodate*,
Ick sien myn ongeluck, 'k weet dat gy my kont haeten;
Ick sien soo gy uw macht met s' vyandts macht vervoeght
Dat gy u vreken kont, dat gy u vergenoeght.
'k Sien niet dan al te wel de plaegen die my dreygen,
Dat gy *Olympie* kont sonder moeyt verkreygen,
Maer waer is, grooten Heldt, dien overgrooten moedt?
Dat noyt verwonnen hert, dat niet dan deughden voedt?
Die edelmoedigheydt die voor my heeft gestreden,
Onaensien de smaet van myn ondanckbaerheden.
Sult gy uw vraeck voldoen aen een ontwaepend man?
Aen een gevangen Prins, die sigh niet weiren kan?

ARIA-

ARIAMENE.

Daer is noch eer, noch roem die my de plicht kan geven,
Van noch eens sonder noodt te waegen roem, en leven
Voor eenen Prins die my in banden heeft gestelt
Als ick syn vyanden te neder heb gevelt
En nemt 'k had soo veel deughts dat ick my niet wan vreken
Als ick uw dienst verlaet wie kan dit tegen spreken?
Daer synder duysende die soo gehoont als ick
Sigh sauden vreken op den selven oogenblick.
Daer dient my bovendien sorgvuldig t'overwegen
Dat ick *Olympie* heb sonder moeyt verkregen,
Soo ick u niet en help, en dat van d'ander zy
Indien ick u weer stel in uwe heerschappy
U stel in staet om my *Olympie* 't ontrooven.
'k Heb *Merodates* gunst, en Koninckly ck beloven
Nochtans niet aengeveirt, schoon ick 't verlof ontfinck.
Van u te spreken. 'kHeb uw Leger op myn winck:
Dus nempt een kort besluyt of gy u wilt bereyden
Om tot myn voordeel van *Olympie* te scheyden
Soo gy die hertstocht, die u onheyl maeckt, verwint
Soo gy dit vuer verdooft dat uw verstandt verblindt.
Ick sweir u op myn trauw dat gy sult winnaer wesen,
En door uw gantsche ryck geen vyandt meer sult vreesẽ,
'k Stell' voor den derden dagh u weder op den Throon:
Maer voor *Olympie*, voor geenen and'ren loon
En op dat gy misschien geen achterdocht saud vinden
Van met onedel bloedt uw' Suster te verbinden
Weet, Heere, dat het is den Prins *Ariobarzaen*
Een wettig Konincks Soon die u heeft voorgestaen.
Siet, of ick weerdig ben om soo een gift te geven.
Peys op uw staet, peys kort, peys t'saemen op uw leven.

ADALLAS.

Vergramde Goden! wat sal 't worden? harden slagh!
'k Versoeck, eer ick besluyt, voor 't minst een uur verdragh.

ARIAMENE.

Kloeck aen, Heer, naer een uur sal ick hier weder wesẽ.
Gebruyck uw krachten, 't is een quael die sal genesen.

Binnen.

ADALLAS Alleen.

Vervloeckt geschrift! het vonnis van myn doodt!
Met duyvels sogh in plaets van inck geschreven.
Het welck my dryft in mynen laetsten noodt;
Myn hert dat wordt gelyck een schip gedreven
Dat hier een clip, en daer een santplaet vliet,
En om t'ontkomen geene hoop en siet.
Wat sal ick doen of laeten?
Oft dat ick sterv' of lev', ick moet *Olympie* verlaeten.

Waerom ô Goon, doet gy *Adallas* moedt
Voor het geluck van synen vyandt wycken?
Moet hy nogh syn gedaelt van s' Konincks bloedt
Om noch roemweerdiger te blycken?
Moet ick hem all' myn winsten schuldigh syn,
Daer hy my moort in myne minnepyn?
'k Moet all' syn weldoen haeten
Wat baet my Staf, en Kroon als ick *Olympie* moet laeten?

Wyck vreede min uyt myn verleyde borst;
Wat baet uw vuer, als ick alleen moet branden?
Ick leyd als *Tantalus* in 't water dorst;
Nempt van myn hert uw moyelycke banden.
Soo gy noch lanck myne droeve ziel gebied
Myn hoop is uyt, myn krachten syn te niet.
Ick moet en Croon, en staeten,
Ick moet myn leven selfs, ick moet *Olympie* verlaeten.

Moet voor myn Croon de liefde syn gedempt?
Moet ick myn lust om 't Koninckryck verliesen?
Hoe voel ick my van alle kant beklemt?
Gedwongen om iedt haetelycks te kiesen?
Ick vind myn doodt, waer ick my henen wend,
Hier is verdriet, en daer vind ick ellend:
Geen saeck en kan my baeten:
Ick moet myn hoop, myn trooft, ick moet *Olympie* ver-
laeten.

Sterv dan, *Adallas* sterv: wat kan den staf u baeten?
Daer gy *Olympie* voor eeuwig moet verlaeten?

Ick ben getrooft te gaen naer Charôns swerten boot,
Een leven sonder rust is erger als de doodt.
Doch moet ick sonder roem, en in de banden sterven?
Sal ick geen helden graf naer myne doodt verwerven?
Sal ick ontaerden van myn auden helden struyck?
Sal 't my geen schand syn als ick voor de liefde duyck?
Verthoon u myn verstandt, en open my de sinnen,
Op dat ick tot myn eer een hertstocht kan verwinnen,
Die my myn roem verdooft: ben ick 't gevoelen quyt?
Adallas, ken u self, weet dat gy Koninck syt.
'T Is lanck genoegh gedwaelt, en met de deught gestreden,
'T Is lanck genoegh gewoelt in myn bedorven zeden;
De reden stelt sigh bloot! 't is lanck genoegh gemist,
'T Is lanck genoegh myn tydt, en mynen roem verquist;
Den nevel die verdwynt die my de liefde spreyde;
'k Sien dat myn moedt, sigh van dees banden gaet bevreyden.
Heb ick geen mannen hert, dat ick geen faut bemin?
Ick sien myn misslag, 'k staen in twyfel.. ick verwin.
Gaet, liefde, ruym dit hert, uw banden syn gebroken,
Gy sult niet licht dees borst met uwe torst bestoken:
Ick zegenprael; treed toe, Prins *Ariobarzaen*
Ick groet u als myn vrient, het twisten is gedaen.
'k Schenck u *Olympie*, 'k sal haere min vergeten:
'k Gev' u myn Princ'lyck woordt, soo haest g'u hebt gequeten
Van't gen' gy my belooft, stemm' ick in uwe trauw.
Dat sigh den Hemel vrek', soo ick myn woordt niet hauw.

SEVENSTE UYTKOMST.

Ariamene, Edel-lieden &c.

ARIAMENE.

Geluck heldadig Vorst, men moest voorseker hopen
Dat gy dien minne-strick ten laetsten soud ontknoopen.
'k Aenveird met bleydschap uyt uw Koninclyke handt
Het voorwerp van myn hoop, dien onweerdeb'ren pandt.
Getrauwe Hoof-lien, will' hier myn getuygen wesen
Van 't woordt des Koninck's

ADAL-

ADALLAS.

'T Is niet noodigh wilt niet vreesen
'K sal nimmer missen aen myn woordt dat ick u gaf,
Soo gy myn vyandt slaet, my weerbrenght mynen Staf.

ARIAMENE.

Weet, Koninck, dat ick daer niet naer heb willen wachtē
Dat wy uw vyanden geheel ten onder brachten,
Dat *Merodate* zelf gedoodt is in den streydt,
Dat gy van nu af aen vreedsaemig Koninck syt.
Myn medestreyders uw getrauwe Ondersaeten
Sullen u kondschap doen hoe dat in all' uw staeten
Niet eenen vyandt is als doodt oft overmant.
En dat gy, als voor heen, syt meester van uw' Landt.

NICOCLES

't Is soo grootmoedigh Vorst, den Vyandt is verslaegen.
Wy hebben in dees saeck ons naer ons plicht gedragen;
Indien 't belangh uws Rycks uw vreedt bevel verwon,
Daer was geen andere handt, die ons beschermen kon:
De goede uytkomst toont het vast besluyt der Goden;
't gansch vyandts heyr is doodt, gevangen, oft gevloden.

ARIOBARZANE.

Dees plaets is uw Paleys, uw' Throon is hier gerecht:
Geniet de vruchten van ons mannelyck gevecht.
'k Brengh u den Ryckstaf weer gerooft door *Merodate*:
Verheugh u in de vreughdt van uwe ondersaeten:
Geweerdigh u dees gift 't ontfangen uyt myn handt.

ADALLAS.

O deught, hoe was myn haet op soo een hert gekant?
Noyt welvolpresen heldt, den haet die is gestorven,
Gy hebt in plaets van dien myn hert, myn siel verworven.
Ah, sagh *Olympië* dit eynd van mynen brandt
En hoe ick toestem uwen houwelyckschen bandt.

ACHSTE UYTKOMST.

OLYMPIE.

Nu ken ick eerst myn Vorst, nu ken ick mynen Broeder;
Nu lev' ick eerst, nu ken ick u voor mynen hoeder:
Ick loof den Hemel, en ick danck syn Majestyt
Dat hy sig door syn moedt van alle smaedt bevreydt.

ADAL.

ADALLAS.

Deughsaeme *Olympie*, uw by-syn doet my beven:
't Gen, ick u heb misdaen wilt gy my dat vergeven?
Op die beloften dat ick uwe min verlaet,
En u vervoegh met die beschermt heeft mynen staet.

OLYMPIE.

All' dat syn Majesteyt my immer heeft doen lyden
Sal op een oogenblick uyt myn gedachten scheyden.
De gunst die sy my doet vergoedt het ongelyck.

ADALLAS.

Myn Broeder soo gy wilt ick deel met u myn Ryck.
'k Heb u het meest misdaen

ARIAMENE.

All' dat ick heb geleden,
All' dat ick heb gewerckt, all' dat ick heb gestreden.
Is minder als den loon die ick van u verwacht.

ADALLAS.

'k Will' dat uw' hauwelyck op heden sy volbraght
Eer ick dees plaets verlaet sal ick u vergenoegen.
Gedoogh *Olympie* dat ick u 't saemen voege.
Ontfangh, volmaeckten Helt, den loon van uwe deught
Dat dit uw Hauwelyck myn Ryck vervull' met vreuchdt.

ARIAMENE

Deught-minnende Princes gy sult niet meer mispryssen
Dat ick u opentlyck myn diensten kom' bewysen;
Dat ick voor g'heel de Aerd u voor myn Bruyt herken
Alsoo door s'Konincks wil' ick uwen Bruygom ben.
Dog dit schynt niet genoegh. Ontsluyt uw kuysche lippen,
Laet u tot myn geluck het gunstigh woordt ontslippen.
Minsaeme *Olympie*, stemt gy in s'Koninicks gift?

OLYMPIE.

Des Konincks will' die is gelyck aen mynen drift:
En schoon ick weet dat gy 't in twyfel niet kont trecken,
Wil ick myn dankbaer hert voor g'heel dit Hof ontdecken.
Weet, broeder, dat dien Prins myn suyver liefde won,
Om dat syn trauwe min sproot uyt een suyv're bron.
Doch 'k heb my niet geuyt, schoon hy myn borst deed blaecken
Voor dat des Konincks will' myn min sau wettig maeken.
Dus, mits myns Broeders handt my u tot Bruygom geeft,

'k Ver-

'k Verklaer, dat gy my syt den liefsten die'er leeft.

ARIAMENE.

O! al te grooten loon voor myn lanckduerig stryden!
Dees soete gunst verdryft 't geheugen van myn lyden.
Myn ongunst, myn verdriet, myn suchten syn ten end
Nu my *Olympie* voor Bruydegom erkent.

ADALLAS

Leeft, wel vereenigh paer, den Hemel moet u zegenen,
Noyt moet, u, ongemack noch ongeluck bejegenen.

ARIAMENE.

Ick wensch dat uwen Throon voor eeuwigheydt blyv' staen.

ADALLAS

Lev' lanck *Olympie*, lev' *Ariobarzaen*

T'SAEMEN

Lev' lanck *Olympie*, lev' *Ariobarzaen*.

EYNDE.

Poterit imprimi & exhiberi. Dabam Lovanii hac 28. Decemb. 1727.

H. DAMEN Lib. Cens.

